

Nr 97.

Av herr **Gustafsson, Per**, om anslag till »Hembygdsföreningen Linné» i Stenbrohult m. m.

Säkerligen finnas icke några delade meningar om svenska folkets plikt att taga vara på minnet av sina stora män. Bland de främsta av dessa får väl räknas Carl von Linné, vilkens namn är känt och aktat icke endast hos oss utan över hela världen. De platser, som i ett eller annat avseende äro förbundna med Linnés minne, äro också fortfarande föremål för allmänt intresse och flera av dem besökas årligen av ett stort antal personer. Så är även fallet med Linnés födelsehem, Råshult. Enligt uppgift har årligen antalet av dem som besökt Råshult under senare tid överstigit tvåtusen — bland vilka funnits ett stort antal utlänningar — och allt tyder på att denna siffra framdeles kommer att ökas snarare än minskas, då Råshults läge vid en starkt trafikerad bilväg lockar turisten till en stunds uppehåll.

Emellertid lämna de nuvarande förhållandena vid Råshult åtskilligt övrigt att önska, oaktat att intresset för Linnés minne är varmt och starkt i bygden. Den gamla komministergården med sin troligen under 1700-talet uppförda sätesbyggning är utarrenderad men arrendet upphör i år. Vid arrendeuppskattning sistlidna sommar föreslog emellertid boställsnämnden, att ett nytt boningshus skulle uppföras för arrendatorn och den gamla sätesbyggningen jämte ett område närmast densamma ställas till disposition för »Hembygdsföreningen Linné», vilken gjort ansökan därom. Sätesbyggningen är knappast lämplig som bostad utan genomgående reparation, och boställsnämnden ville ogärna föreslå några ändringar på den åldriga byggnaden.

För att på ett någorlunda tillfredsställande sätt tillse och vårda såväl huset, som trädgården med monumentet, och platsen i övrigt fordras emellertid pengar, och föreningens resurser äro givetvis rätt så begränsade. Jag vill därför hemställa om ett anslag av statsmedel att utgå, med exempelvis femhundra kronor pr år för en tid av förslagsvis 5 år.

En annan sak är att uppfartsvägen (c:a 400 meter) från landsvägen till Råshult är ganska dålig och vore önskvärt, att densamma kunde förbättras så snart som möjligt. Man kan ej gärna ålägga en arrendator av lönebostället att hålla vägen i sådant skick, som biltrafiken fordrar eller önskar. Att intaga vägbiten till allmänt underhåll torde ej gärna gå för sig, åtminstone icke förrän vägen ställts i ordning. Det vore därför önskvärt, att en summa ställdes till föreningens förfogande för iordningställande av vägen mellan landsvägen och Råshult och föreslår jag 1,000 kronor.

Med hänvisning till ovanstående får jag hemställa,

dels att riksdagen måtte bevilja ett anslag av femhundra kronor för vartdera av åren 1927—1931 till »Hembygdsföreningen Linné» i Stenbrohult för tillsyn och vård av byggnad och andra minnesmärken å Linnés födelseplats Råshult, och
dels att ett anslag av ettusen kronor måtte beviljas för iordningställande av uppfartsvägen från landsvägen till Råshult.

Stockholm den 21 januari 1927.

Per Gustafsson.